DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 7 oktober 2004 *

I mål C-379/02,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, som framställts av Østre Landsret (Danmark), genom beslut av den 15 oktober 2002 som inkom till domstolen den 21 oktober 2002, i målet mellan

Skatteministeriet

och

Imexpo Trading A/S,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Borg Barthet, samt domarna J.-P. Puissochet (referent) och S. von Bahr,

generaladvokat: L.A. Geelhoed,
justitiesekreterare: R. Grass,

* Rättegångsspråk: danska.

med beaktande av det skriftliga förfarandet och efter att förhandling hållits den 15 juli 2004,

med beaktande av de yttranden som har avgivits av:

— Imexpo Trading A/S, genom H.S. Hansen, T. Kristjánsson och P. Stanstrup, advokaterne,

— Danmarks regering, genom J. Molde, i egenskap av ombud, biträdd av P. Biering, advokat,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom J. Schieferer och H. Støvlbæk, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av Kombinerade nomenklaturen (KN), som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma

tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1734/96 av den 9 september 1996 (EGT L 238, s. 1), kommissionens förordning (EG) nr 2086/97 av den 4 november 1997 (EGT L 312, s. 1), kommissionens förordning (EG) nr 2261/98 av den 26 oktober 1998 (EGT L 292, s. 1) och av kommissionens förordning (EG) nr 2204/99 av den 12 oktober 1999 (EGT L 278, s. 1) (nedan kallad Kombinerade nomenklaturen).

2 Begäran har framställts i en tvist mellan Imexpo Trading A/S (nedan kallad Imexpo) och danska skatteministeriet angående tullklassificeringen av stolsunderlägg.

Tillämpliga bestämmelser

3 Syftet med Kombinerade nomenklaturen är att ge tillämpning åt Gemensamma tulltaxan och att förenkla förandet av statistik över gemenskapens utrikeshandel och annan gemenskapspolitik om import och export av varor. Genom nomenklaturen upprättas en förteckning över de varor som är föremål för export eller import till och från gemenskapen samt fastställs den tulltaxa som skall tillämpas på de varor som importeras.

4 Kombinerade nomenklaturen bygger på det världsomfattande systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat Harmoniserade systemet) och återger de däri använda numren och sexsiffriga undernumren. Endast den sjunde och den åttonde siffran utgör undernummer som är specifika för Kombinerade nomenklaturen. Harmoniserade systemet är ett resultat av den internationella konvention som undertecknades i Bryssel den 14 juni 1983 och som godkändes, på gemenskapens vägnar, tillsammans med sitt ändringsprotokoll som utfärdades i Bryssel den 24 juni 1986, genom rådets beslut 87/369/EEG av den

7 april 1987 (EGT L 198, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 12, s. 3). Denna konvention utarbetades under överinseende av Tullsamarbetsrådet, som sedan 1994 vanligtvis kallas Världstullorganisationen, upprättad genom den internationella konventionen om nomenklaturen för klassificering av varor i tulltaxor, undertecknad i Bryssel den 15 december 1950.

5 För att lämna mer omfattande förklaringar om hur Harmoniserade systemet skall tillämpas publicerar Världstullorganisationen regelbundet förklarande anmärkningar till detta system. På samma sätt har kommissionen för att säkerställa tillämpningen av denna nomenklatur utarbetat förklarande anmärkningar till denna nomenklatur med stöd av artikel 9.1 a andra strecksatsen i förordning nr 2658/87. Dessa förklaringar, vilka regelbundet publiceras i *Europeiska unionens officiella tidning*, ersätter inte Harmoniserade systemets förklarande anmärkningar, utan kompletterar dessa och skall läsas i förening med dem.

6 Del 1 av Kombinerade nomenklaturen innehåller allmänna regler för dess tolkning.

7 I regel 1 föreskrivs följande:

"Benämningarna på avdelningar, kapitel och underavdelningar av kapitel är endast vägledande. Klassificeringen skall bestämmas med ledning av lydelsen av tulltaxenumren (med fyrställig sifferkod), av anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen och, om inte annat föreskrivs i tulltaxenumren eller i anmärkningarna, med ledning av följande bestämmelser."

8 I regel 3 anges följande:

När ... två eller flera tulltaxenummer kan komma ifråga för en vara gäller följande:

a) Det tulltaxenummer som har den mest specificerade varubeskrivningen skall tillämpas framför ett tulltaxenummer som har en mera allmän varubeskrivning. ...

...

c) När en vara inte kan klassificeras med ledning av 3 a ..., skall det tulltaxenummer tillämpas som står sist av de tulltaxenummer som skäligen kan komma ifråga."

9 Slutligen gäller följande enligt lydelsen av de allmänna bestämmelserna 6:

"Klassificeringen av varor enligt de olika undernumren till ett tulltaxenummer skall bestämmas med ledning av undernumrens lydelse, av anmärkningarna till dessa undernummer och av ovanstående regler i tillämpliga delar, varvid gäller att endast varubeskrivningar på samma siffernivå skall jämföras med varandra. Vid tillämpningen av denna regel skall anmärkningarna till den berörda avdelningen och det berörda kapitlet också beaktas, om inte omständigheterna kräver annat."

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

10 Imexpo importerar till gemenskapen plastskivor i olika former som är särskilt utformade för att placeras under stolar med hjul och göra det lättare att rulla dem samtidigt som golvet skyddas från slitage (nedan kallade stolsunderlägg).

11 De danska tullmyndigheterna och Imexpo har olika uppfattning om hur stolsunderläggen skall klassificeras i Kombinerade nomenklaturen. De tidigare hävdar att stolsunderläggen skall klassificeras enligt kapitel 39 om plaster och plastvaror, närmare bestämt enligt undernummer 3918 10 90 vilket avser "[g]olvbeläggningsmaterial av plast, även självhäftande, i rullar eller i form av plattor" (nummer 3918), av polymerer av vinylklorid (undernummer 3918 10), som inte består av ett underlag som impregnerats, överdragits eller belagts med polyvinylklorid (undernummer 3918 10 90). Imexpo hävdar att de stolsunderlägg som de importerar skall klassificeras enligt kapitel 94, som bland annat omfattar möbler, närmare bestämt enligt undernummer 9403 70 90 som omfattar andra möbler än sittmöbler, möbler för medicinskt och kirurgiskt bruk, frisörstolar och liknande stolar (nummer 9403), som är av plast (undernummer 9403 70) och inte är avsedda för civila luftfartyg (undernummer 9403 70 90).

12 Under åren 1997, 1998, 1999 och 2000 uppgick tullsatsen för varor klassificerade enligt undernummer 3918 10 90 till 10,7 procent, 10,1 procent, 9,5 procent respektive 8,9 procent medan tullsatsen för varor som klassificerats enligt undernummer 9403 70 90 uppgick till 2,2 procent, 1,1 procent respektive, under de två sista åren, 0 procent.

13 Østre Landsret, vid vilken tvisten om den tull som Imexpo skall betala för dessa år har anhängiggjorts ansåg det nödvändigt att ställa följande fråga till EG-domstolen:

"Skall bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen, i dennas lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1734/96 av den 9 september 1996, kommissionens förordning (EG) nr 2086/97 av den 4 november 1997, kommissionens förordning (EG) nr 2261/98 av den 26 oktober 1998 och kommissionens förordning (EG) nr 2204/99 av den 12 oktober 1999, tolkas på det sättet att stolsunderlägg som har formen av en lös skiva av genomskinlig plast

— med jämna, runda eller sneda kanter som kan vara maskinfrästa eller gjutna,

— med piggar på undersidan för mattbelagda golv och utan piggar för trägolv och andra hårda golv,

— med eller utan antiglidsfilm,

— med eller utan stansade handtag,

— som kan användas som underlag för stolar för att skydda existerande golvbeläggning och av ergonomiska hänsyn,

— och som i övrigt är beskrivna i den bifogade broschyren (bilaga 1),

under perioden från den 15 juli 1997 till den 20 mars 2000 skall klassificeras som golvbeläggningsmaterial av plast i kapitel 39 enligt [under]nummer 3918 10 90 eller som möbler av plast i kapitel 94 enligt [under]nummer 9403 70 90?"

Tillämpningen av artikel 104.3 i rättegångsreglerna

14 Domstolen anser inte att svaret på dessa frågor ger utrymme för något rimligt tvivel och har därför, i enlighet med artikel 104.3 i rättegångsreglerna, meddelat den hänskjutande domstolen att den har för avsikt att avgöra saken genom att meddela ett motiverat beslut, och har därvid berett parter och övriga som avses i artikel 23 i domstolens stadga tillfälle att yttra sig i denna fråga.

15 Varken den danska regeringen eller kommissionen har gjort någon invändning mot detta. Genom skrivelse av den 16 april 2004 gjorde Imexpo emellertid gällande vissa argument som fick domstolen att avstå från att genomföra det förenklade förfarandet.

Svaret på tolkningsfrågan

16 Det avgörande kriteriet för varornas klassificering i Kombinerade nomenklaturen skall i allmänhet vara deras objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de

definieras enligt lydelsen i numren och i anmärkningarna till avdelningarna eller till kapitlen samt, då de inte står i strid med dessa lydelser, de allmänna reglerna för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen. Även Harmoniserade systemets förklarande anmärkningar kan utgöra användbara tolkningsdata vid tolkning av Kombinerade nomenklaturen (se bland annat domen av den 19 maj 1994 i mål C-11/93, Siemens Nixdorf, REG 1994, s. I-1945, punkterna 11 och 12). Detsamma gäller för de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen.

17 I föreliggande fall kan stolsunderlägg i plast, av den typ som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, betraktas som golvbeläggningsmaterial. Det rör sig nämligen om mattor av olika form där en av funktionerna är att skydda golvbeläggningsmaterialet. Den sedvanliga betydelsen av ordet beläggning avser något som täcker något annat för att skydda eller förstärka detta och även en beläggning som täcker ett golvbeläggningsmaterial skall själv betraktas som ett sådant material. Ordalydelsen i kapitel 57 i Kombinerade nomenklaturen med titeln "Mattor och annan golvbeläggning av textilmaterial" och den analoga ordalydelsen i flera nummer i detta kapitel bekräftar att en matta i princip skall betraktas som ett golvbeläggningsmaterial.

18 För att omfattas av nummer 3918 skall ett golvbeläggningsmaterial av plast ha formen av rullar eller plattor. Detta framgår av ordalydelsen av första delen i detta nummer, "Golvbeläggningsmaterial av plast, även självhäftande, i rullar eller i form av plattor ...", och bekräftas av det första stycket i Harmoniserade systemets förklarande anmärkning till detta nummer, enligt vilket "den första delen av numret omfattar plastvaror av den typ som normalt används som golvbeläggningsmaterial, i rullar eller i form av plattor. Det bör observeras att även självhäftande golvbeläggningsmaterial klassificeras enligt detta nummer."

19 Det är ostridigt att de underlägg som är i fråga inte har formen av rullar. Parterna i tvisten vid den nationella domstolen och kommissionen är däremot inte överens i sina yttranden till domstolen om huruvida de skall utgöra plattor. Kommissionen har hävdat att det snarare handlar om skivor. Plattor är emellertid enligt ordets sedvanliga betydelse en särskild typ av skivor som är ägnade att täcka en yta. Imexpo har hävdat att plattorna generellt, tillsammans med andra liknande föremål, är ägnade att täcka en yta och när de väl har utplacerats kan det golvbeläggningsmaterial som då uppstår i princip inte flyttas. Detta resultat motsvarar inte vad som normalt gäller för stolsunderlägg. Även om en sådan användning utan tvekan utgör den mest vanliga användningen av denna typ av produkter, kan en platta inte förlora sin egenskap om den uteslutande används på den yta den skall skydda eller dekorera utan att vara fast installerad. Ett stolsunderlägg framstår, med hänsyn till dess dimensioner, som en platta, det vill säga som en skiva avsedd att placeras på en yta, i detta fall den yta där stolen vanligtvis används.

20 De omtvistade produkterna motsvarar följaktligen definitionen "[g]olvbeläggningsmaterial av plast, även självhäftande, i rullar eller i form av plattor ..." i nummer 3918 i Kombinerade nomenklaturen.

21 Vid klassificering av en vara i Kombinerade nomenklaturen kan det trots att en vara motsvarar definitionen i ett nummer finnas skäl att undersöka huruvida varan även motsvarar en annan definition i ett annat nummer, som är mer specifik i förhållande till varan eller åtminstone kännetecknar denna i samma mån som den första definitionen. I ett sådant fall bör den nationella domstolen, i ett mål som det nu aktuella, närmare bestämt fastställa huruvida det finns ett annat tillämpligt nummer än 3918, antingen med tillämpning av kapitel 39 eller med tillämpning av den allmänna tolkningsregeln 3, som återges ovan i punkt 8 i förevarande dom.

22 I föreliggande fall hävdar Imexpo att stolsunderläggen som de importerar skall omfattas av undernummer 9403 70 90, som omfattar vissa möbler av plast. Om så

vore fallet skulle nummer 9403 ha företräde framför nummer 3918, eftersom det i kapitel 39, anmärkning 2 u anges att "[d]etta kapitel omfattar inte ... artiklar enligt kapitel 94 (t.ex. möbler ...)". Denna anmärkning har enligt den allmänna regeln 1 för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen företräde framför den allmänna regeln 3 a, i vilken det föreskrivs att det tulltaxenummer som har den mest specificerade varubeskrivningen skall tillämpas framför ett tulltaxenummer som har en mera allmän varubeskrivning.

23 Frågan är alltså huruvida stolsunderlägg i plast kan betraktas som möbler i den mening som avses i kapitel 94. I avsaknad av uttryckliga bestämmelser i numren, undernumren och de förklarande anmärkningarna till kapitel 94 om huruvida dessa varor skall klassificeras enligt kapitel 94, skall hänsyn tas till Harmoniserade systemets förklarande anmärkningar och i förevarande fall till de förklarande anmärkningarna till Kombinerade nomenklaturen (se, för ett motsvarande synsätt, dom av den 15 februari 1977 i mål 69/76 och 70/76, Dittmeyer, REG 1977, s. 231, punkt 4, och av den 12 mars 1998 i mål C-270/96, Laboratoires Sarget, REG 1998, s. I-1121, punkt 16).

24 I de allmänna anvisningarna till Harmoniserade systemets förklarande anmärkningar till kapitel 94 föreskrivs emellertid följande:

"Med 'möbler' avses i detta kapitel:

A) alla slags flyttbara föremål som är avsedda att placeras på golvet eller marken ... och som, huvudsakligen för nyttoändamål, används för inredning av bostäder ... kontor ... ."

25 Mot bakgrund av dessa uppgifter framstår — även om stolsunderlägg i plast, såsom de i målet vid den nationella domstolen, är avsedda att placeras på golvet och de, huvudsakligen för nyttoändamål, används i olika typer av lokaler — nummer 3918 som omfattar "[g]olvbeläggningsmaterial av plast, även självhäftande, i rullar eller i form av plattor ..." såsom mer specificerad i förhållande till varorna i fråga än nummer 9403 med titeln "Andra möbler samt delar till sådana möbler", som omfattar oerhört olika typer av möbler. Dessa varor kan följaktligen inte klassificeras som sådana möbler i plast som avses i undernummer 9403 70 90.

26 Tolkningsfrågan skall besvaras så att Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till förordning nr 2658/87, i dess lydelse enligt förordningarna nr 1734/96, 2086/97, 2261/98 respektive förordning nr 2204/99, skall tolkas så att i ett sådant mål som det som är anhängigt vid den nationella domstolen i vilket parterna har olika uppfattningar angående huruvida stolsunderlägg i plast av det slag som är i fråga i det nationella målet skall omfattas av undernummer 3918 10 90 eller av undernummer 9403 70 90 i Kombinerade nomenklaturen, skall det första av dessa nummer ges företräde.

Rättegångskostnader

27 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

På dessa grunder beslutar domstolen (sjätte avdelningen), följande dom:

Kombinerade nomenklaturen (KN), som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1734/96 av den 9 september 1996, kommissionens förordning (EG) nr 2086/97 av den 4 november 1997, kommissionens förordning (EG) nr 2261/98 av den 26 oktober 1998 och av kommissionens förordning (EG) nr 2204/99 av den 12 oktober 1999, skall tolkas så att i ett sådant mål som det som är anhängigt vid den nationella domstolen i vilket parterna har olika uppfattningar angående huruvida stolsunderlägg i plast av det slag som är i fråga i det nationella målet skall omfattas av undernummer 3918 10 90 eller av undernummer 9403 70 90 i Kombinerade nomenklaturen, skall det första av dessa nummer ges företräde.

Underskrifter